

Státní zástupkyně se odvolala proti skandálnímu verdiktu, kterým litoměřický soud uložil jenom dvouleté vězení (!) Africkému muslimovi, za znásilnění šestnáctileté České dívky

- CZ24 News | 2. července 2020

ČESKO: Státní zástupkyně se odvolala proti verdiktu, kterým litoměřický soud uložil dvouleté vězení a ústavní léčení Afričanovi za loňské znásilnění šestnáctileté dívky. Případem se tak bude zabývat krajský soud. Prvoinstanční rozsudek, který redakce získala, přináší další detaily sledované kauzy.

„Podala jsem odvolání do výroku o trestu, protože jsem požadovala vyšší,“ potvrdila iDNES.cz státní zástupkyně Věra Šípalová, jež pro obžalovaného navrhovala tři roky.

Pokud jde o obhajobu, zatím není jasné, zda se odvolá. „Obžalovanému lhůta pro podání opravného prostředku stále běží, neboť je nezbytné doručit mu překlad rozsudku do jeho jazyka a teprve pak mu běží osmidenní lhůta pro podání odvolání,“ sdělila předsedkyně litoměřického soudu Halka Lacinová

Obhájce Abdallaha Ibrahima Dialla na dotaz ohledně možného odvolání prostřednictvím své asistentky pouze vzkázal, že nebude poskytovat žádné informace.

Redakci iDNES.cz už se také na základě zákona o svobodném přístupu k informacím podařilo získat litoměřický rozsudek. V dokumentu je popsána například výpověď dívky, která byla při hlavním líčení pouze přehrána a to bez přítomnosti veřejnosti.

V ní popsala, jak ji muž nedaleko Lukavce došel, chytil kolem ramen a pak ukázal na trávu. „Řekla mu: Ne, děkuji a chtěla jít dál. On ji chytil za rameno a shodil do trávy,“ píše se v rozsudku, který čítá deset stran.

Nejprve se snažila bránit odstrkováním či šťoucháním muže do oka a křičela o pomoc, pak ale raději přestala. „Snažila se ho odstrčit, ale on měl sílu. Měla velký strach, aby ji nezabil. Věděla, že snažit se utéct nemá smysl, proto se přestala bránit, jen ležela na trávě a chtěla, aby ji nechal být,“ uvádí dále dokument.

Dívka popsala, že mluvil anglicky a ještě další řečí. Dodala, že když bylo po všem, zvedl se, vyloudil ze sebe jistý pozdrav a začal odcházet. Ještě předtím jí sebral mobil. Ona se oblékla a běžela k projíždějícímu autu, které jí zastavilo.

V autě jedoucí muži, kterým řekla, co se jí stalo, pak zavolali policii a počkali s ní na místě. Hlídka následně Dialla, jenž u hlavního líčení komunikoval ve francouzštině, zadržela. Diallo s muži z auta mluvil, nechal se vyfotit, nesnažil se utíkat.

Ke skutku, jak ho popisuje obžaloba, skutečně došlo

„Je prokázáno, že ke skutku, jak ho popisuje obžaloba, skutečně došlo. Usvědčujícími důkazy jsou detailní výpověď poškozené, DNA obžalovaného nalezená na jejím těle a oblečení i skutečnost, že měl

u sebe její telefon, který jí ukradl," uvedla při vyhlášení verdiktu na začátku června předsedkyně senátu Alexandra Šetková.

Většina z písemného rozsudku se zabývá Diallovým chováním a zdravotním stavem. Kvůli zvracení, bolestem hlavy či břicha a píchání u srdce podstoupil opakovaně lékařská vyšetření. Ovšem bez zjištění patologického nálezu.

Zásadním se v případě stal jeho psychický stav. Potřeba zabývat se jím detailně vyvstala kvůli jeho chování ve vazbě, kde odmítal dodržovat hygienu, napadl spoluvězně nebo vykonával potřebu na jiném než k tomu určeném místě. Zároveň si stěžoval na bolesti hlavy po válečných úrazech či že slyší hlasy. Diallo se choval podivně i během hlavního líčení.

Nastalo proto několikaměsíční zkoumání. První znalec uvedl, že trpí nediferencovanou schizofrenií a že jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době činu vymizelé. Nevyloučil ale, že by mohl simulovat a navrhl jeho delší pozorování. Dialla proto převezli na psychiatrické oddělení Vazební věznice Brno.

Tam prý pouze opakovaně vyžadoval kontakt s rodinou. Jinak neměl zájem spolupracovat. „V jeho chování byly známky pudovosti, primitivity, kdy například napadl spoluvězně kvůli jídlu. Místy se choval negativisticky, nedbal pokynů personálu. Ojediněle u něj byla zaznamenána plačtivost,“ popisuje rozsudek.

Znalec poté dospěl ke shodnému závěru. Pozorování prý podle něj nemělo význam, protože o ničem nevypovědělo. „Neobjasnilo ani simulaci ani nemoc. Jako znalec si není úplně jist, proto obžalovaného označil za duševně chorého, protože nechce, aby byl zavřený nemocný člověk,“ přibližuje verdikt.

Soud si pak pro jistotu vyžádal další posudek, tentokrát z Bohnic. I tady označili Dialla za schizofrenika. O vymizení ovládacích a rozpoznávacích schopností už ale tak přesvědčení nebyli. Označili je pouze za podstatně snížené.

Stejně jako první znalec navrhli psychiatrické ústavní ochranné léčení a doporučili, aby byl nejprve zaléčen a teprve pak putoval do vězení. O tom ale soudy teprve rozhodnou.

Diallo osudného dne přicestoval do Česka z Německa, kde ho zrovna pustili z krátkého pobytu ve vězení. V zemi ho v minulosti řešili kvůli krádežím, jízdám načerno i kvůli incidentům se sociálními pracovníky.

K činu se nikdy nepřiznal. Jednou řekl, že si událost nepamatuje, pak vyloučil, že by s dívkou měl sex nebo vypověděl, že jí jen požádal o pomoc. Za znásilnění a krádež mu hrozilo od dvou do deseti let.

„Schopnost obžalovaného rozpoznat protiprávnost jednání a schopnost zdržet se ho, ovládnout se, byly podstatně sníženy, nicméně nebyly zcela vymizelé v takovém rozsahu, aby ho zbavily trestní odpovědnosti,“ uvažuje soudkyně Šetková v rozsudku.

„Při rozhodování o druhu a výši trestu soud zohlednil povahu a závažnost spáchané trestné činnosti, osobní poměry obžalovaného včetně jeho dosavadního způsobu života a možnosti jeho nápravy. Významně pak přihlédl k tomu, že trestnou činnost spáchal ve stavu zmenšené přičetnosti, který si nepřivodil vlivem návykové látky,“ uvádí dále.

„Dále bylo přihlédnuto k tomu, že prioritní u obžalovaného je stabilizovat jeho psychický stav tak,

aby nebyl pro společnost nebezpečný," vysvětluje Šetková, proč senát přikročil k dvouletému trestu a také uložení ochranného léčení.

„Psychické onemocnění je v tak akutním stavu, že bude zvažováno nařízení ústavního léčení ještě předtím, než se podrobí i výkonu trestu odnětí svobody, neboť výkon trestu bez adekvátního zaléčení by byl nehumánní, neplnil by účel, výkon by byl i ve vztahu k vězeňské službě problematický,“ dodává v dokumentu Šetková.

Monika Gordíková